

Тема: Спроби перегляду Версальсько –Вашингтонської системи міжнародних договорів

Основні дати уроку:

- 1931 р. — окупація Японією Маньчжурії;
1935 — 1936 рр. — агресія Італії проти Ефіопії;
1936 р. — підписання Німеччиною та Японією Антикомінтернівського пакту;
1937 р. — створення «осі» Берлін—Рим—Токіо;

Вивчення нового матеріалу.

1. Німеччина в системі міжнародних відносин

«Шлях Гітлера до світового панування»

2.Процес утворення вогнищ війни на Далекому Сході, Африці та Європі.

Зростання агресивності Японії.

У роки I Світової війни і після війни Японія зміцнила свої позиції на Азійському континенті в басейні Тихого океану. Вона практично весь час воювала. Тому мілітаризм дуже впливав на зовнішню і внутрішню політику держави.

Головні суперники Японії в цьому регіоні – це *США і Велика Британія*.

За що боролися? *За вплив у Китаї.*

У 1931 році японські правлячі кола вирішили, що склалася сприятлива внутрішня і міжнародна ситуація щоб загарбати Китай.

Перший об'єкт – Північно-Східний Китай.

Чому Китай?

- 93% видобутку нафти;
- 79% - виробітку сталі;
- 55% - видобутку золота;
- 41% - виробництва залізничних рейок;
- 37% - запасів залізної руди;
- 37% - зовнішньоторговельного обігу Китаю.

Японія безпосередньо доступалася з цієї території до кордонів СРСР.

Промисловість Японії швидко перейшла на випуск військової продукції.

Розробили план нападу на Маньчжурію у 1931 році. Потрібен був тільки привід. Ним стала диверсія японської розвідки 18 вересня 1931 року біля м. Мукдена на залізниці.

За 3 (три) місяці вся Маньчжурія була окупована. Тут була проголошена маріонеткова держава – Маньчжоу-Го з імператором Пу І на чолі.

У 1932 році японці спробували захопити Шанхай. Але дії військ і населення, протести конкурентів (США, Великої Британії) змусили японську армію відійти.

27 березня 1933 року Японія офіційно виходить з Ліги Націй.

А що ж Ліга Націй?

Було створено спеціальну комісію, яка дослідивши ситуацію рекомендувала Японії вивести війська з Маньчжурії і передати її під міжнародний контроль. Але Японія не послухалась, а навпаки, почала ще просуватися углиб Китаю, а до неї ніяких санкцій так і не застосували. Виник прецедент безкарності агресора.

СРСР запропонував Японії укласти пакт про ненапад, бо Японія впритул підійшла до кордонів СРСР, але Японія відповіла, що ще не час і продовжувала нарощувати міць збройних сил.

У 1937-38 роках в результаті бойових дій Японія захопила ще й великі території Центрального Китаю.

Висновок.

Японія вела себе дуже агресивно, але західні країни не чинили їй якогось ефективного опору. США навіть порушуючи закон про нейтралітет продавали Японії стратегічну сировину.

Європа.

Гітлер, ще задовго до приходу до влади писав про намір загарбати великі території в Європі, в тому числі в СРСР.

У жовтні 1933 року Німеччина вийшла з Ліги Націй і починає інтенсивно озброюватися.

Створюються нові підприємства, що випускають військову продукцію.

З 1 жовтня 1936 року почали виконувати завдання чотирирічного плану:

1. За 4 роки Німеччина повинна мати боєздатну армію.
 2. За 4 роки економіку Німеччини належить підготувати до війни.
- Першою у списку стояла Чехословаччина.

Таким чином:

1. Італо-німецька агресія проти Республіки Іспанії;
2. Політика «невтручання» західних країн;
3. Закон про нейтралітет США 1935 року;
4. Безкарність Ліги Націй.

Ось, що розв'язало руки Німеччині, яка готова була розпочати велику війну.

Італія.

Італія почала готуватися до нападу на Ефіопію ще в 1925 році.

У 1928 році вона спробувала приєднати Ефіопію мирно, через підписання договору про дружбу, але це їй не вдалося.

У 1932 році – було розроблено план збройного нападу і Італія почала готуватися до нападу. Спершу почали зміцнювати міць своєї армії. Італії допомагали:

- США (продавали військову продукцію);
- Велика Британія (постачали вугілля, нікель);
- Франція (постачали танки).

Але найбільше допомагала Німеччина.

У 1935 році США і Велика Британія занепокоєні цими приготуваннями оголосили заборону на експорт зброї як до Італії, так і до Ефіопії.

Безпосередній напад почався 3 жовтня 1935 року. 7 місяців тримали оборону ефіопські війська (причому рівень озброєння у них був набагато нижчий).

Столиця Ефіопії Аддіс – Абеба упала 5 травня 1936 року.

9 травня 1936 року, коли італійці захопили не більше 1/3 території Ефіопії Муссоліні оголосив про остаточне її завоювання. Ефіопію перетворили на італійську колонію.

Прошу вас учні, , **записати схему** «Вогнища війни»

«Вогнища війни»

2. Формування блоку агресивних держав осі Берлін-Рим-Токіо.

ВІСЬ БЕРЛІН — РИМ — ТОКІО

Ускладненню ситуації у світі сприяло утворення блоку агресивних держав.

У жовтні 1936 р. під час візиту міністра закордонних справ Італії до Берліна був підписаний італо-німецький протокол про співробітництво двох держав. Партнери домовилися про розмежування сфер економічної експансії на Балканах і в Дунайському басейні та узгодили свої дії у війні проти Іспанської республіки. Німеччина офіційно визнала захоплення Італією Ефіопії.

25 листопада 1936 р. Німеччина і Японія підписали договір про боротьбу проти Комуністичного Інтернаціоналу. Обидві країни зобов'язувалися інформувати одна одну про діяльність Комінтерну і в тісному співробітництві вести проти нього боротьбу.

Робота з поняттям. Запис у зошити.

Антикомінтернівський пакт — договір, підписаний у 1936 р. в Берліні між Німеччиною та Японією, що оформив під прапором боротьби проти Комінтерну блок цих держав для завоювання світового панування.

6 листопада 1937 р. До Антикомінтернівського блоку приєдналася Італія. Виникло об'єднання трьох агресивних держав, що дістало назву «вісь Берлін — Рим — Токіо». За день міністр закордонних справ Чіано писав у своєму щоденнику: «Три нації зобов'язалися піти одним і тим же шляхом, що, певно, приведе їх до війни, до неминучої війни».

Травень 1939 р. — створено «**Сталевий пакт**» Німеччини та Італії, що зобов'язував обидві країни в разі виникнення війни підтримувати одна одну.

27 вересня 1940 р. Було підписано військову угоду між Німеччиною, Італією та Японією (Троїстий пакт).

20-24 листопада 1940 р. Угорщина, Румунія та Словаччина приєдналися до Троїстого пакту.

Висновки:

- виникло об'єднання трьох агресивних держав, яке отримало назву «вісь Берлін — Рим — Токіо»;
- цей блок був небезпечним як для СРСР, так і для західних держав — США, Франції, Великої Британії;
- політика «невтручання» і «вмиротворення» країн-агресорів призвела до зростання їх апетитів і наблизила європейську й світову війну.

Закріплення. Відео- матеріал

Формування Осі Берлін-Рим-Токіо напередодні II світової війни

<https://www.youtube.com/watch?v=OCAcdocVEZA>

3. Витоки, прояви та наслідки політики «умиротворення».

Робота з поняттям. Запис у зошити.

Політика «умиротворення» — це намагання Великої Британії та Франції, з мовчазної згоди США, не вживати щодо Гітлера силових методів, котрі дали б йому привід розпочати війну, до якої західні держави не були готові, піти йому на поступки, тим більше, що Гітлер після задоволення чергової вимоги кожного разу заявляв, що більше ні на що не претендуватиме.

Проведення цієї політики мало певні причини.

1. Між Британією та Францією на початку 30-х рр. існували протиріччя. На думку багатьох істориків Британія і Франція могли зупинити Гітлера ще в 1933-1934 рр., якби мали бажання й рішучість діяти спільно. Франція на певному етапі могла зробити це завдяки перевазі своїх збройних сил. Проте численна (694 000 вояків) французька армія викликала занепокоєння Британії, яка не бажала зростання вагомості Франції на континенті та вбачала в Німеччині реальну протидію їй.
2. Ця політика була пов'язана з тим, що західні держави у 30-х рр. вирішили пом'якшити жорсткі умови Версальського договору для Німеччини. Тому вони спокійно поставилися до відмови Гітлера від тих статей договору, які були найбільш образливими для Німеччини.
3. Тогочасні західні політики і гадки не мали, на що здатний біснуватий Гітлер; дехто з них уважав, що з ним цілком можливо вести справи.
4. Ця політика відповідала настроям громадськості цих країн: США удавали, ніби європейські події їх не обходять; Велика Британія, відокремлена від континенту Ла-Маншем, відчувала себе в цілковитій безпеці; Франція поки що сподівалася на систему союзів (Мала Антанта).

Причини проведення політики умиротворення	Наслідки проведення політики умиротворення
Протиріччя між Британією та Францією	Втрачений шанс врятувати світ від війни
Невдоволення західних держав жорсткими умовами Версальського договору для Німеччини і їх бездіяльність при порушенні Німеччиною цих статей.	Відчуття Німеччиною безкарності
Недооцінка амбіцій і можливостей Гітлера	Окупаційний "новий порядок", концтабори смерті, знищення цілих народів або перетворення їх на безправних рабів.
Політика відповідала настроям громадськості західних країн	«Свобода рук» для агресивних держав

Домашнє завдання

1. Опрацювати підручник § 21-22
2. Виконайте завдання

<https://naurok.com.ua/test/join?gamecode=3179559>